

Nr 14.

Ankom till Riksdagens kansli den 11 februari 1913 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående efterskänkande av kronans rätt till danaarv efter förre arbetaren Anders Johan Larsson från Lilla Lund i Flistads socken.

(3:e Avd.)

I en till Riksdagen avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 40, av den 13 december 1912 har Kungl. Maj:t under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter förre arbetaren Anders Johan Larsson från Lilla Lund i Flistads socken må efterskännas till förmån för änkan Klara Augusta Andersson i Stora Metsjö.

Till ovanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen anfört följande:

»Den 25 september 1909 avled förre arbetaren Anders Johan Larsson från Lilla Lund i Flistads socken. I instrumentet över den efter honom upprättade bouppteckningen antecknades, att Larsson såsom »enda arvsberättigade släkting» efterlämnat styvdottern, änkan Klara Augusta Andersson i Stora Metsjö. Boets behållning uppgick till 765 kronor.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som inhämtat, att Larsson den 25 oktober 1861 ingått äktenskap med Hedda Nyman och att änkan Andersson, född den 19 juli 1847, vore dennas oäkta dotter, lät emellertid, enär någon laglig arvinge efter Larsson icke givit sig an inom behörig tid samt Larsson, såvitt kunnat utrönas, icke genom testamente för-

ordnat om sin kvarlåtenskap, underrätta änkan Andersson, som omhändertagit boets tillgångar, att ämbetet hade för avsikt att å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar göra anspråk på Larssons kvarlåtenskap såsom danaarv.

Med anledning härav har nu änkan Andersson i en till Kungl. Maj:t ställd skrift i underdånighet anhållit, att kronans rätt till ifrågasvarande danaarv måtte till hennes förmån efterskänkas.

Till stöd härför har sökanden åberopat ett den 17 juni 1883 av makarna Anders Johan Larsson och Hedda Nyman upprättat testamente av innehåll, att efter deras död sökanden skulle bekomma all deras efterlämnade kvarlåtenskap. Berörda testamente hade efter moderns den 27 november 1893 inträffade död av sökanden inom behörig tid bevakats, men efter mannen Larssons frånfälle lämnats obevakat, på grund av att bouppteckningsförrättarna i Larssons dödsbo ansett sökanden berättigad till arv efter styvfadern och därför i bouppteckningsinstrumentet antecknat henne på sätt som skett.

Av berörda testamente, som i avskrift av sökanden företetts, inhämtas, att makarna Larsson förordnat, att efter deras död sökanden, som benämnes deras dotter, skulle vara ensam arvtagerska efter dem, varför makarna Larsson till henne skänkte och testamenterade all sin efterlämnade kvarlåtenskap av vad namn den vore eller bleve, varjämte föreskrivits, att efter hustru Larssons död sökanden skulle genast övertaga alla hennes gångkläder jämte det övriga av boet, som den efterlevande maken bestämde. En ansökningen bilagd avskrift av bouppteckningen efter hustru Larsson utvisar en behållning av 2,002 kronor 63 öre.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Östergötlands län har i infortrat underdånigt utlåtande förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall till ansökningen.

Jämväl kammaradvokatfiskalsämbetet har på grund av nådig remiss yttrat sig i ärendet och därvid meddelat, att ämbetet låtit med indrivandet av ifrågasvarande danaarv tillsvidare anstå. Beträffande själva ansökningen har ämbetet anfört, att det syntes tydligt, att sökanden av okunnighet och vilseledd av oriktiga uppgifter rörande hennes rätt till kvarlåtenskapen efter Larsson underlåtit att bevaka omförmälda testamente efter dennes död, samt att enligt inhämtade upplysningar sökanden syntes befinna sig i knappa ekonomiska omständigheter; och har ämbetet hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen, att kronans rätt till förevarande danaarv finge till sökandens förmån efterskänkas, dock med ämbetet förbehållen rätt till aktoratsprovision.

På grund av vad i detta ärende förekommit, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgiva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarvsmedel må efterskänkas till förmån för sökanden.»

Utskottet, som icke haft något att erinra mot förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 11 februari 1913.

På statsutskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.
